

Οι σκέψεις μας αποτυπωμένες σε χαρτί

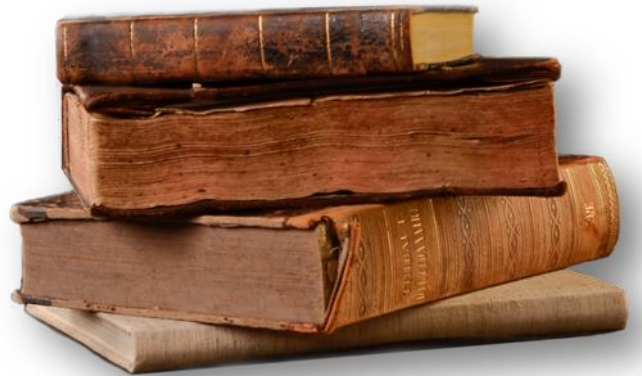

*Ειδικό Αγροτικό Σωφρονιστικό Κατάστημα
Νέων Κασσαβέτειας*

2022-23

Στο Α΄μέρος , τους μαθητές εμπύχωσε, καθοδήγησε και μύησε στη δημιουργική γραφή

η καθηγήτρια κ. Αλαφοδήμου Ιωάννα, φιλόλογος

Πολύτιμη η υποστήριξη της κ.Ζησοπούλου Βασιλικής, κοινωνιολόγος

Το έντυπο επιμελήθηκε η κ.Γραβάνη Σοφία, πληροφορικής

Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε ο Boris Uz.

μαθητής της Γ΄ τάξης

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΤΣΙΓΓΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σάββατο 12 Νοεμβρίου , στο κελί μου

Ο χρόνος εδώ κανέναν δεν απασχολεί. Όλες οι στιγμές μοιάζουν ίδιες και οι ώρες κυλούν βασανιστικά αργά . Δε χρειάζομαι ρολόι και φοβάμαι ότι αρχίζω να μην ξεχωρίζω τις ώρες, τις μέρες, τους μήνες. Κάθομαι με το βλέμμα καρφωμένο στο ταβάνι και νιώθω άδειος. Δεν έχω τίποτε να ελπίζω, δεν περιμένω κάτι ν' αλλάξει. Σέρνομαι στο κενό, νιώθω να βυθίζομαι...

Το μόνο που κρατάει το μυαλό και την ψυχή μου ζωντανό είναι οι αναμνήσεις μου, αναμνήσεις από την παιδική ξέγνοιαστη ζωή μου .

ΘΥΜΑΜΑΙ ...

Το τσιγγανόπουλο που ήθελε να κατακτήσει τον κόσμο

Από τα επτά μου άρχισα να καταλαβαίνω τον κόσμο γύρω μου. Θυμάμαι όλοι να παραμιλούν για τον άσχημο κόσμο κι εγώ να θέλω με λαχτάρα να ανακαλύψω τον κόσμο ...Άρχισα να δουλεύω από μικρός. Όχι επειδή με ανάγκασαν , επειδή το ήθελα. Βοηθούσα το μεγάλο μου πρότυπο, τον πατέρα μου.

Ήθελα να του μοιάσω, γιατί ήταν ο ήρωας μου, καλός, ευγενικός, αγαπητός .

Ταυτόχρονα πήγαινα στο Δημοτικό. Το σχολείο ήταν σαν ένα ταξίδι μαγικό... Με βοήθησε πολύ να εξελιχθώ σε ένα ανοιχτόμυαλο παιδί. Η ζωή μου στο σχολείο ήταν δραστήρια και γεμάτη από ευχάριστες εκπλήξεις. Εκεί έμαθα να αγαπώ το θέατρο. Ποτέ δε θα ξεχάσω τις παραστάσεις που ανεβάζαμε με το τελείωμα κάθε σχολικής χρονιάς . Ήμουν πρωταγωνιστής σε κάποιες και ήμουν πολύ περήφανος γι αυτό. Το σχολείο μου με βοήθησε να αποδείξω στον εαυτό μου και σε όλους ότι όλα είναι δυνατά, όταν έχεις στόχους και θέλεις να πετύχεις κάτι. Στο σχολείο δεν υπήρχαν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στους ανθρώπους. Εγώ ένα τσιγγανάκι αγαπούσα πολύ το σχολείο, τα κατάφερνα πάντα και πέτυχα να με αγαπήσει όλο το σχολείο, αφού πρώτα το είχα αγαπήσει κι εγώ. Είχα φίλους καλούς και πολλούς εκεί. Εκεί ανακάλυψα τη μεγάλη μου αγάπη για το ποδόσφαιρο κι έγινα ο αρχηγός της ομάδας ...

Κυριακή 13 Νοεμβρίου, στο κελί μου Ταξιδεύω με τη σκέψη μου στα όμορφα παιδικά χρόνια και νιώθω

ότι ο χρόνος αρχίζει να ξεπαγώνει... Θέλω πολύ να βγω... Όμως η σκέψη μου πέφτει πάνω σε μέρες σκοτεινές κι εκεί το όνειρο τελειώνει...

ΘΥΜΑΜΑΙ ...

Ο εφιάλτης

Ξύπνησα απότομα από φωνές και κλάματα... «Πιάσανε το Γιάννη. Θα μπει φυλακή ....» Μέχρι να καταλάβω ότι ο Γιάννης ήταν ο πατέρας μου, πέρασε κάμποση ώρα... Όταν το συνειδητοποίησα, ο κόσμος γκρεμίστηκε γύρω μου... Ένα τεράστιο γιατί στριφογύριζε στο μυαλό μου. Γιατί ο μπαμπάς μου να μπει στη φυλακή; Δεν είναι δυνατό ο δικός μου πατέρας να έχει κάνει κάτι κακό... Και μετά ήρθε ο φόβος, ο πανικός και ο θυμός ....Ποιοι είναι αυτοί που θα μου πάρουν τον πατέρα μου; Πώς θα ζήσουμε χωρίς τον μπαμπά;

Θυμάμαι τη μέρα που έφυγε

«Μη φοβάσαι , Γιώργο, να είσαι δυνατός και σύντομα θα είμαστε ξανά μαζί», ήταν τα τελευταία του λόγια. Κατέβασε το κεφάλι κι έφυγε. Έκλαιγα σαν μωρό, όρμησα πάνω του να τον κρατήσω από τους αστυνομικούς. Δεν ήθελα να μου τον πάρουν. Τότε ένιωσα ότι κάθε όνειρο μου να κατακτήσω τον κόσμο είχε γκρεμιστεί. Το ταξίδι μου είχε τελειώσει.

Κυριακή απόγευμα , στο κελί μου

Το παρόν με το παρελθόν μπλέκονται στο μυαλό σε ένα αξεδιάλυτο κουβάρι .Κάποιες φορές σκέφτομαι, γιατί κάνω αυτό το εφιαλτικό ταξίδι στο παρελθόν; Γιατί δυσάρεστες αναμνήσεις κυριεύουν τη σκέψη και την ψυχή μου; Ίσως γιατί γράφοντας βρίσκουν διέξοδο τα συναισθήματα μου.

ΘΥΜΑΜΑΙ...

Οι τρεις πρώτοι μήνες ήταν εφιαλτικοί. Η μάνα μου έφυγε για το πατρικό της μαζί με τη μικρή μου αδερφή. Έπρεπε κάποιος να τη στηρίξουν. Κι αυτοί ήταν οι γονείς της. Όσο κι αν με παρακαλούσε να πάω κι εγώ μαζί της, δεν μπορούσα να αφήσω το σπίτι μου. Με κρατούσαν πολλά πίσω και πάνω απ όλα οι αναμνήσεις από τον πατέρα. Έμεινα μόνος σε ένα άδειο σπίτι. Για πολλές μέρες δεν έκανα τίποτα. Είχα εξαντλήσει το σώμα και το μυαλό μου. Κάθε φορά που με έπαιρνε τηλέφωνο ο πατέρας, του έλεγα ότι όλα είναι καλά κι ας μην ήταν. Έπρεπε όμως να είμαι δυνατός, κι ας μην ήμουν. Δεν ντράπηκα στιγμή για τον πατέρα μου. Μόνο στενοχωριόμουν.

Και κάπου εκεί ήρθαν οι παρέες. Ο Γιώργος ήθελε να με βοηθήσει να ξεχαστώ. Μου έστειλε μήνυμα να βγούμε. Δέχτηκα. Ξενυχτήσαμε, ήπιαμε , χορέψαμε, μεθύσαμε. Ένιωσα ότι έστω για λίγο είχα ξεχάσει τα γκρεμισμένα μου όνειρα . Έβγαινα συνέχεια και διασκέδαζα. Δεν ξέρω αν ήμουν χαρούμενος αλλά διασκέδαζα και ξεχνούσα. Οι παρέες μεγάλωσαν και εγώ ήξερα πολύ καλά ότι όλα όσα κάναμε δεν ήταν αυτά που έπρεπε, ήξερα ότι έπρεπε να βγω από όλο αυτό αλλά δεν ήθελα ... Έτσι πέρασαν εννιά ολόκληροι μήνες, μέχρι να αποφυλακιστεί ο πατέρας μου. Η χαρά μου ήταν απεριγράπτη, όταν τον είδα μπροστά μου, το βλέμμα του όμως με έκανε να παγώσω. Ήθελε να μιλήσουμε, δε συμφωνούσε με τη ζωή που έκανα. Διαφωνήσαμε , τσακωνόμασταν συχνά, δεν έβλεπα την αλήθεια , δεν ήθελα να τη δω... Όσπου ήρθε η φυλακή... Προσπαθώ να μη θυμάμαι τίποτα από εκείνη τη μέρα...

Δευτέρα 15 Νοεμβρίου , πρωί , λίγο πριν το σχολείο

Η Δευτέρα ενώ για τους περισσότερους ανθρώπους έξω στην κοινωνία είναι μια βαρετή συνηθισμένη μέρα μετά από ένα Σαββατοκύριακο ξεκούραστης και διασκέδασης , για εμένα είναι μέρα που περιμένω να έρθει, γιατί αρχίζει η εβδομάδα στο σχολείο. Υπάρχει ένας λόγος να ξυπνήσω και η μέρα μου περνάει πιο γρήγορα και με περισσότερη ελπίδα .Ετοιμάστηκα και περιμένω να μας πάρουν για το σχολείο.

Το σχολείο μου ένα παράθυρο στον κόσμο

Το μόνο φωτεινό πράγμα εδώ που βρίσκομαι είναι το σχολείο. Το σχολείο στη φυλακή είναι ελευθερία για πολλούς λόγους. Ξυπνάς πρωί και έχεις κάτι να κάνεις, κάτι να περιμένεις. Ετοιμάζεσαι και φεύγεις μέσα από το κελί σου και δεν πας κάπου, για να περάσει απλά η ώρα σου, πας κάπου, για να μάθεις πράγματα για τη ζωή, πας σε ανθρώπους που έχουν όρεξη να σε γνωρίσουν και να σε διδάξουν. Για μένα λοιπόν το σχολείο είναι η ελευθερία μου. Άλλες φορές ελευθερώνει την ψυχή μου, άλλες το μυαλό κι άλλες την καρδιά μου, παρ' όλο που το σώμα παραμένει κλειδωμένο. Όταν τα άλλα παιδιά τέτοιες γιορτινές μέρες χαίρονται που κλείνουν τα σχολεία, για μένα είναι λύπη, γιατί θα πρέπει να μείνω κλειδωμένος όλες αυτές τις μέρες μέσα σε ένα κελί. Αυτό που μου έχει κάνει τη μεγαλύτερη εντύπωση εδώ στο σχολείο είναι οι άνθρωποι, οι δάσκαλοι μας. Μας αγκαλιάζουν από την πρώτη στιγμή. Δεν είναι μόνο οι γνώσεις τους που με κάνουν να τους θαυμάζω. Αυτό που με συγκινεί περισσότερο είναι η συμπαράσταση τους, το χαμόγελο τους. Ίσως κάποια στιγμή να καταφέρω να τους μοιάσω...

Το σχολείο συμπληρώνει πολλά κενά της ζωής μου. Με μαθαίνει να εκτιμώ, να σέβομαι, να αναγνωρίζω. Αλλά κυρίως με βοηθάει να ανακαλύψω την ανθρώπινη πλευρά μου και να κάνω όνειρα για το μέλλον. Το σχολείο είναι ένα παράθυρο στον κόσμο.

Τρίτη, 14 Νοεμβρίου , αργά το βράδυ

Ο ύπνος είναι πολύ δύσκολη υπόθεση στη φυλακή. Συνήθως κοιμάσαι, όταν είσαι κουρασμένος. Εδώ κοιμάσαι, για να μη θυμάσαι .Μένω ξάγρυπνος, χαμένος μέσα στα μονοπάτια του μυαλού μου.

ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Σχεδιάζω πολύ συχνά το μέλλον μου και προσπαθώ να φανταστώ πώς θα είναι η_ζωή μου, όταν βγω από δω. Ανυπομονώ να σφίξω στην αγκαλιά μου τους δικούς μου ανθρώπους, να αγκαλιάσω τον πατέρα μου που ξέρω ότι με έχει συγχωρέσει. Ανυπομονώ να αρχίσω να δουλεύω ξανά. Μα πάνω απ' όλα ανυπομονώ να κάνω μια βόλτα στη θάλασσα. Αυτό που θέλω πιο πολύ είναι όχι να κατακτήσω τον κόσμο αλλά να γνωρίσω απ την αρχή τον κόσμο , να αγαπήσω τον κόσμο.

ΓΙΩΡΓΟΣ Χ.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Αγαπώ τη ζωή.

Βασανίζομαι από τη μονοτονία της φυλακής.

Γοητεύομαι από τη ζωή .

Δακρύζω στην ανάμνηση της οικογένειάς μου.

Ενθουσιάζομαι, όταν σε βλέπω.

Ζηλεύω τα πουλιά.

Ηττώμαι από τα λάθη μου.

Θυμώνω με το άδικο.

Ικανοποιούμαι από την προσπάθειά μου.

Κλαίω από χαρά.

Λατρεύω τη μάνα.

Μαγεύομαι από τη θάλασσα.

Νοιάζομαι για σένα.

Ξεχνιέμαι στις σκέψεις μου .

Οργίζομαι από την αδικία.

Παθιάζομαι με τη ζωή.

Ραγίζω, όταν δεν ακούω τη φωνή σου.

Συναρπάζομαι από την ομορφιά της φύσης.

Τολμώ να πω σ αγαπώ.

Υπομένω τη φυλακή.

Φαντάζομαι ένα καλύτερο αύριο.

Χαίρομαι για τις εκπλήξεις της ζωής.

Ψυχραίνομαι από τις κρύες καρδιές.

Ωραιοποιώ τις καταστάσεις.

ΑΓΑΠΗ

Τελικά ποιο είναι το λάθος με τις αγάπες; Να πονάς, όταν αγαπάς ή να πονάνε οι άλλοι, όταν σ' αγαπάνε; Έχω μπερδευτεί. Έχω αγαπήσει χωρίς να αγαπηθώ. Επίσης με έχουν αγαπήσει χωρίς να τους αγαπήσω. Τελικά η ζωή είναι ένας τροχός που γυρίζει;

ΦΟΒΟΣ

Φοβάμαι, μια λέξη δυσάρεστη κι όμως αληθινή και καθημερινή. Ο **φόβος** είναι ένα συναίσθημα πολύ δυνατό. Αναρωτιέμαι όμως. Ο θάνατος ή η αγάπη προκαλούν το μεγαλύτερο φόβο; Δηλαδή μετά από μια μεγάλη απογοήτευση πεθαίνεις σιγά σιγά; Λέμε μόνο λόγια, ότι θα περάσει ο πόνος με το χρόνια. Η μοναδική αλήθεια είναι ότι ο πόνος θα μας καίει για πάντα, πάντα θα υπάρχει η πληγή αυτή στην καρδιά και στο μυαλό. Τελικά γιατρεύονται όλα; Υπάρχει κάποια συνταγή, για να μη σκέφτεσαι κάτι που σε πλήγωσε τόσο πολύ; Κι αν υπάρχει, πού μπορούμε να το αναζητήσουμε; Μήπως μέσα στον ίδιο τον εαυτό μας; Κάποιες φορές ρίχνω την ευθύνη των πράξεων μου σε άλλους ανθρώπους. Το κάνω, για να κοιμάμαι ήσυχα ή γιατί έτσι με βολεύει; Τελικά η ζωή είναι απρόβλεπτη. Πρέπει άραγε να συμβιβαστεί μαζί της και να πιστέψεις ότι όλοι κάποια στιγμή θα χάσουμε;

ΗΡΕΜΙΑ

Ηρεμία, όμορφη λέξη, εγώ θα τη χαρακτηρίζα γαλήνη. Αν έχεις βάλει τη λέξη αυτή στη ζωή σου, τότε σίγουρα ξέρεις να διαχειρίζεσαι τις άσχημες καταστάσεις. Για εμένα τότε ένας άνθρωπος είναι σωστός, όταν ξέρει να ελέγχει τις άσχημες καταστάσεις, όταν ξέρει να ελέγχει τα πάθη του, να μην ξεφεύγει από τα όρια του, κι αν ξεφύγει, να προσπαθεί να τα διαχειριστεί σωστά, με ηρεμία και λογική. Κι αν είναι κάτι που θα με συμβούλευα αυτή τη στιγμή, είναι ότι η αμαρτία είναι πολύ γλυκιά αλλά δεν αξίζει περισσότερο από το να κοιμάμαι το βράδυ ήρεμα , όμορφα κι ευλογημένα

ΜΑΘΕ ΤΗΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΝΙΩΘΟΝΤΑΣ

ΑΓΑΠΗ

Η αγάπη κάνει τη ζωή μας πιο νόστιμη, μας κρατάει ζωντανούς.

ΒΑΣΑΝΑ

Μίζερο συναίσθημα κι όμως αναγκαίο, για να μαθαίνεις καλύτερα τη ζωή.

ΓΟΗΤΕΙΑ

Οι καλοί άνθρωποι έχουν μια γοητεία, που θέλεις να τους γνωρίσεις περισσότερο.

ΔΑΚΡΥ

Το συναίσθημα της χαράς και της λύπης μαζί.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Η αδρεναλίνη του ενθουσιασμού μας απογειώνει.

ΖΗΛΙΑ

Η ζήλια είναι ένα μυστήριο που σε κάνει να χάνεις τον εαυτό σου.

ΗΡΕΜΙΑ

Όμορφο συναίσθημα που οδηγεί στην αρμονία της ψυχής και γλυκαίνει τη ζωή.

ΘΥΜΟΣ

Η εξαγρίωση μπροστά σε άδικες καταστάσεις.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

Το συναίσθημα του κέρδους μετά από έντονη προσπάθεια.

ΚΡΑΥΓΗ

Η φωνή της ψυχής μετά από έντονα συναισθήματα.

ΛΑΤΡΕΙΑ

Αν είσαι λάτρης αυτού του συναισθήματος, τότε ξέρεις να απολαμβάνεις τη ζωή.

ΜΙΣΟΣ

Αν το κουβαλάς μέσα σου, τότε δεν μπορείς να ζήσεις καθαρός.

ΝΟΙΑΞΙΜΟ

Όταν νοιάζεσαι πραγματικά, τότε ξέρεις να αγαπάς αληθινά τους ανθρώπους

ΞΕΧΝΩ

Πρέπει να ξεχνάς τις κακές στιγμές .

ΟΡΓΗ

Η οργή θολώνει τη σκέψη.

ΠΑΘΟΣ

Το πάθος ανταγωνίζεται τον έρωτα, το ψέμα την αλήθεια.

ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ

Στενοχωριέμαι, όταν μου λείπουν οι δικοί μου άνθρωποι.

ΤΟΛΜΗ

Η τόλμη σε κάνει να ρισκάρεις

ΥΠΟΜΟΝΗ

Όταν κάνεις υπομονή, κερδίζεις τα πάντα.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Τη φαντασία δεν μπορείς να τη φυλακίσεις

ΧΑΡΑ

Η χαρά παγώνει το χρόνο και γαληνεύει την ψυχή σου.

ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ

Αν έχεις ψυχραιμία, τότε ξέρεις να διαχειρίζεσαι τις κακές και τις καλές στιγμές της ζωής σου.

ΩΡΑΙΟΠΟΙΗΣΗ

Η ζωή είναι ωραία .

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙ ΕΝΟΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αγάπη

Νόηση

Βεβαιότητα

Ξαφνισμα

Γνώση

Ομορφιά

Δικαιοσύνη

Πάθος

Εντιμότητα

Ρεμβασμός

Ζωντάνια

Σεβασμός

Ηρωισμός

Τρέλα

Θέληση

Υπευθυνότητα

Ικανότητα

Φιλότιμο

Καλοσύνη

Χαρά

Λάμψη

Ψυχραιμία

Μάθηση

Ωραιότητα

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ

Τρέλα

Μόρφωση

Ελευθερία

Σχέδια

Ευκαιρία

Ομορφιά

Βαρετό

Αλληλεγγύη

Αρμονία

Ελπίδα

Οικογένεια

Δεύτερο σπίτι

Στήριγμα

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

Το σχολείο είναι για μένα ένα μέρος όπου περνά η ώρα μου ευχάριστα. Αν δεν ήταν το σχολείο, η ζωή μου μέσα στη φυλακή θα ήταν πιο δύσκολη και βαρετή. Στο σχολείο έχω μάθει μαθηματικά, γιατί δεν ήξερα καθόλου να κάνω πράξεις. Οι καθηγητές μου με αγαπάνε, νοιάζονται για μένα και θέλουν να είμαι καλά. Αυτό με κάνει να νοιώθω κάπως χαρούμενος. Οι καθηγητές μου είναι για μένα καλοί άνθρωποι, συμπεριφέρονται ωραία. Το σχολείο με έχει διδάξει να κάνω υπομονή, να προσπαθώ να γίνω καλύτερος άνθρωπος και να κάνω όνειρα για το μέλλον μου. Το σχολείο μου στη φυλακή είναι διαφορετικό από το σχολείο έξω. Είναι πιο χαλαρό και κάνει τη ζωή της φυλακής να έχει νόημα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Θ.

Τι είναι το σχολείο;

Για εμάς που βρισκόμαστε στη φυλακή το σχολείο είναι ξεχωριστό λόγω των ανθρώπων που βρίσκονται εδώ. Μαθητές από διαφορετικές χώρες, που μιλούν διαφορετικές γλώσσες, με διαφορετική κουλτούρα και θρήσκευμα που πρέπει να συνυπάρξουν, να συνεργαστούν, να μάθουν. Και τελικά τα καταφέρνουμε χάρη στους καθηγητές μας που είναι άνθρωποι με αξίες που έχουν όρεξη να μάθουν στα παιδιά. Το σχολείο για εμάς στη φυλακή είναι το σπίτι μας, γιατί μας δίνει μια δεύτερη ευκαιρία, ώστε να μάθουμε, να ανοίξει το μυαλό μας. Το σχολείο είναι για εμάς ελευθερία, μας δίνει χαρά, ευτυχία, συμπόνια, αγάπη και πολλά άλλα που δεν μπορούν να περιγραφούν με λέξεις. Γι' αυτό έχει μια ξεχωριστή θέση στις καρδιές μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ Χ.

Έρχομαι στο σχολείο κάθε μέρα όχι για να περάσει η ώρα αλλά για να μάθω τη γλώσσα.

Το σχολείο μου με έχει βοηθήσει να μάθω τη γλώσσα. Το σχολείο δεν είναι φυλακή. Όταν είμαι στο σχολείο, ξεχνάω ότι βρίσκομαι στ φυλακή. Όταν τελειώνει το σχολείο στις δώδεκα και μισή, τότε για μένα αρχίζει η φυλακή.

Όλοι οι καθηγητές μας αγαπάνε. Δε σκέφτονται ότι έχω κάνει λάθος, ότι έχω κάνει κάτι κακό και δε με θεωρούν κακό άνθρωπο. Αυτό με κάνει να νιώθω ωραία.

ΣΑΜΑΡ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΙΝΑΙ

Πάθος	
	Μάθηση
Υπερηφάνεια	
	Χαρά
Συναίσθημα	
	Απόλαυση
Δεσμοί	
	Ανακούφιση
Δημιουργία	
	Δύναμη
Θάρρος	
	Ενέργεια
Αγάπη	
	Ικανοποίηση
Μέλλον	

Η μουσική για μένα

Τι είναι η μουσική; Τρόπος έκφρασης θα πουν οι περισσότεροι. Αυτό ισχύει, αλλά τι σημαίνει; Συναίσθημα ναι, όμως όχι αυτό που προσπαθούμε να εμπνεύσουμε κάνοντας μουσική αλλά αυτό που νιώθουν αυτοί που μας ακούνε. Η μουσική μπορεί να προκαλεί αναμνήσεις είτε χαρούμενες είτε όχι. Αλλά το ομορφότερο είναι ότι ο καθένας τη βλέπει διαφορετικά. Είναι παράξενο το πόσο βαθιά στην ψυχή μας μπορεί να φτάσει ο ήχος, η μελωδία της μουσικής και πόσο αποτελεσματικό είναι το συναίσθημα που μας προκαλεί.

Η μουσική είναι μια διεθνής γλώσσα, που ως τίποτα άλλο όλοι την καταλαβαίνουμε και την εκτιμάμε. Την αντικρίζουμε με σεβασμό και αγάπη, επειδή μας θυμίζει πως μέσα μας υπάρχει κάτι περισσότερο από τη βιολογική μας υπόσταση/ από τα βιολογικά υλικά από τα οποία είμαστε φτιαγμένοι.

Θα πάω, να δω την οικογένεια μου. Μου λείπουν η μάνα και η αδερφή μου.

Μόλις τους δω, θα κλάψω από χαρά αλλά και γιατί μου έλειψαν τόσο.

Θα τους πω «Δεν πέρασα ωραία εκεί. Είδα πολλά που μ έκαναν να νιώσω άσχημα.»
Δε θα πω λεπτομέρειες, θα κρύψω την αλήθεια, γιατί δε θέλω να τους πικράνω, αν έρθουν στη θέση μου.

Θα βρω δουλειά μόνιμη, για να βοηθάω την οικογένεια μου, θα πάρω αυτοκίνητο και ίσως παντρευτώ. Δεν ξέρω..., αλλά η κοπέλα μου δε σηκώνει το τηλέφωνο. Θα μπορούσα να πω πολλά, αλλά ίσως δεν έχουν σημασία....

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Όταν βγω, αμέσως θα δω τους δικούς μου, τη μάνα μου, τον πατέρα μου και τον αδερφό μου. Ο αδερφός μου σίγουρα θα είναι χαρούμενος και θα μου ζητήσει να πάμε μια βόλτα. Περιμένω πώς και πώς μια βόλτα στο πάρκο που καθόμουν, όταν ήμουν έξω. Θα παραγγείλω σουβλάκια...

Θα μιλήσω με τη μάνα μου. Θα της πω ότι την αγαπώ πολύ και πως μου έλειψε. Θα της ζητήσω συγγνώμη, θα της πω να μην ανησυχεί και θα της υποσχεθώ ότι δε θα ξαναμπλέξω. Θέλω να με πιστέψει.

ΓΙΟΒΑΝΙ

Όταν βγω, το πρώτο πράγμα που θα κάνω είναι να πάω σπίτι, να αγκαλιάσω τους δικούς μου. Θα τους δω, θα ετοιμαστώ και θα φύγω για καφέ με τον ξαδερφό μου στη Ναύπακτο. Θα πρέπει να χαρώ την ελευθερία μου, θα είμαι πολύ χαρούμενος και θα χαμογελάω. Μετά θα δω την κοπέλα μου που με περιμένει και ανυπομονώ να τη δω. Θα πάμε στην αγορά για καφέ.

Η μάνα μου θα με αγκαλιάζει συνέχεια και μπορώ να φανταστώ τα λόγια της :

-Καλώς ήρθες Νίκο μου. Μου έλειψες ζωή μου. Πώς ήταν εκεί;

-Χαλιά.

-Γιατί;

-Δύσκολη η φυλακή.

-Θα ξαναπάς;

-Ποτέ. Δε χρειάζεται να πούμε κάτι άλλο. Εσύ πώς πέρασες;

-Δύσκολα.

-Σου έλειψα;

-Πολύ.

Θα πάω νυχτερινό, θα βρω δουλειά σαν μηχανικός στα μηχανήματα. Θα συνεχίσω την πυγμαχία, θέλω να κάνω πρωταθλητισμό. Θέλω να έχω μια ήρεμη ευτυχισμένη ζωή και να κάνω δύο παιδιά

ΝΙΚΟΣ

Τη μέρα που θα βγω αυτό που θέλω να κάνω είναι να δω πρώτα την οικογένεια μου. Θα πάρω αγκαλιά τη μάνα μου. Κι αυτή θα με κρατάει σφιχτά και θα κλαίει, είμαι σίγουρος. Θα δω το μικρό μου αδερφό και τα δύο μου μικρά ανιψάκια. Είναι δύο και ενός έτους ο μικρός. Μου έχουν λείψει πολύ. Θέλω να δω πόσο μεγάλωσαν κι αν με θυμούνται.

Κάποια στιγμή θέλω να δω τους φίλους μου. Θα τους πω «Μου λείψατε πολύ ρε μάγκες.» Αυτοί θα με αγκαλιάσουν και θα με χτυπήσουν στην πλάτη. Μετά θα πάμε βόλτα στην παραλία, στην Καλαμάτα. Θα δω τη θάλασσα, τον ήλιο και τον κόσμο και θα χαρώ την ελευθερία μου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Το πρώτο που θα κάνω, όταν βγω από τη φυλακή, είναι να φύγω από τον καταυλισμό και να ενοικιάσω ένα σπίτι. Μεγαλώνει ο γιος μου και η κόρη μου. Αν μείνουν στον καταυλισμό, θα μπλέξουν κι αυτοί, όπως έμπλεξα κι εγώ. Αυτό δεν το θέλω. Θα ζήσουμε όλοι μαζί σαν μια φυσιολογική οικογένεια χωρίς ιστορίες. Θα βρω μια δουλειά, ό,τι να ναι.... Μόνο να βγάζω τίμια λεφτά, για να ζήσω την οικογένεια μου.

Οι πρώτοι άνθρωποι που θα δω είναι η γυναίκα μου, ο πατέρας μου και η μάνα μου. Θα έρθουν να με πάρουν από την Κόρινθο. Περιμένω τη στιγμή που θα τους δω. Η γυναίκα και η μάνα μου θα με αγκαλιάσουν και θα κλάψουν. Θα τους πω πως όλα τέλειωσαν και δε χρειάζονται άλλα κλάματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Σχεδιάζω πολύ συχνά το μέλλον μου και προσπαθώ να φανταστώ πώς θα είναι η ζωή μου, όταν βγω από δω. Ανυπομονώ να σφίξω στην αγκαλιά μου τους δικούς μου ανθρώπους, να αγκαλιάσω τον πατέρα μου που ξέρω ότι με έχει συγχωρέσει. Ανυπομονώ να αρχίσω να δουλεύω ξανά. Μα πάνω απ' όλα ανυπομονώ να κάνω μια βόλτα στη θάλασσα.

Πολλές φορές σκέφτομαι ότι ίσως έγιναν πολύ καλά έτσι τα πράγματα. Το σχολείο και γενικά φυλακή με έκανε να βλέπω πιο καθαρά τα πράγματα. Δεν είναι ανάγκη να κάνεις παρανομία, για να φτάσεις ψηλά. Το ψηλά θέλει πολύ κόπο και πολλή υπομονή κάτι που απέκτησα στη φυλακή και θα με βοηθήσει στην έξω ζωή μου....

ΓΙΩΡΓΟΣ

Είχα άδεια, δεν μπορώ όμως να βγω, γιατί δεν ξέρω κανέναν. Πρώτη φορά που παίρνω άδεια και δεν μπορώ να κάνω μια μικρή βόλτα στην Ελλάδα. Όταν με έπιασαν, ήμουν στις Σέρρες στο αμάξι. Τότε έμπαινα στην Ελλάδα. Ήταν βράδυ. Με σταμάτησαν και βρέθηκα στο τμήμα. Δεν ξέρω τι είναι η Ελλάδα. Δεν ξέρω πώς είναι οι Έλληνες. Από τότε που ήρθα στην Ελλάδα, το μόνο που βλέπω είναι τα κάγκελα της φυλακής. Όταν βγω θα γνωρίσω την Ελλάδα και ολόκληρη την Ευρώπη

ΣΑΜΑΡ

